BOX

Nu minimalizăm succesele, dar... să nu ne entuziasmăm prea devreme

Finala categoriei muscă, dintre I. Nicolau (stînga) și C. Gruescu, a prilejuit o partidă foarte disputată. Iată-l pe boxerul ieșean încercînd să plaseze o directă de stînga

Foto: A. Neagu

● **Ce ne oferă perspectiva?**

● **Tot sprijinul tinerelor talente!**

Nu ne vom referi, de data aceasta, la succesele realizate de boxul din țara noastră, în ultimul timp. De ce? Este bine să nu ne entuziasmăm prea devreme. Ținem de la început să facem această precizare întrucît progresul înregistrat în această ramură sportivă **nu este general,** ci se limitează de fapt la un grup restrîns de pugiliști, care se pregătesc, atunci cînd necesitățile o impun, în diferite loturi reprezentative. Avem, însă, datoria să privim lucrurile **în perspectivă. Și în spirit critic.**

Ce ne oferă, oare, această perspectivă? Putem aștepta cu seninătate J. O. din Mexic și pe cele de la München, bazîndu-ne pe faptul că la „europenele" din 1967 treburile au mers bine?

Ar fi o greșeală de neiertat dacă federația de specialitate s-ar culca pe lauri, dacă nu ar lua **încă de acum** toate măsurile pentru ca la J. O. din Mexic boxerii noștri să se comporte cît mai bine.

De altfel, recentele finale ale campionatelor republicane ne-au dat din nou posibilitatea să constatăm că la anumite categorii de greutate sîntem deficitari. De aceeași părere cu noi a fost și arbitrul italian **Eugenio Grosso,** care i-a urmărit pe pugiliștii români și la campionatele continentale. **„Între titularii echipei reprezentative și ceilalți boxeri pe care i-am arbitrat la turneul final al campionatelor dv** — ne relata Grosso — **este o diferență apreciabilă de valoare. Ba mai mult, la unele categorii de greutate chiar campionii au dovedit serioase deficiențe tehnice și tactice!"**

Pentru cei care urmăresc zi de zi evoluția sportului nostru cu mănuși, desigur că remarca arbitrului italian nu mai constituie o noutate. Fără să vrem, gîndurile ne poartă cu ani în urmă, cînd întrecerile pentru cucerirea titlurilor de campioni prilejuiau dispute de înaltă factură. La categoria cocoș, de pildă, luptau cu șanse egale de a cuceri titlul de campion nu mai puțin de 5 boxeri: Constantin Toma, Victor Schiopu, Nicolae Mîndreanu, Nicolae Puiu, Georgică Popa! Acum, în afara lui Nicolae Gîju, n-am văzut vreun alt pugilist de valoare la această categorie.

Campionatele încheiate săptămîna trecută ne-au prilejuit o altă constatare. La unele categorii de greutate (semiușoară, ușoară, semimijlocie, mijlocie-ușoară semigrea și grea) titularii fie că nu oferă certitudinea unui progres substanțial, fie că se pregătesc să-și ia adio de la box. Și, ceea ce este mai îngrijorător, la orizont nu se văd încă boxeri capabili să preia ștafeta. Dar, să vorbim „pe concret"...

La categoria semimuscă un „om de bază" se anunță tînărul Vasile Drăgan. Tendința sa spre un box ofensiv, precum și cunoștințele tehnice remarcabile ne determină să credem că Drăgan va înregistra noi progrese. Cu o condiție: să lucreze mai mult pentru dezvoltarea vitezei de deplasare și de execuție. Ca „dublură", se pare că actualul campion, Mihai Aurel, are șanse să obțină noi... galoane dacă-și va corecta loviturile. Un alt boxer cu perspective este și Marin Lumezeanu, care are un stil curat de luptă.

Titularul categoriei muscă, Constantin Ciucă, este talonat de Constantin Gruescu. Urmărindu-l pe ring, constatăm însă că acesta din urmă așteaptă deseori prea mult greșeala adversarului. Boxind mai ofensiv, folosind „serii" de aproape, Gruescu poate confirma speranțele care se pun în el. Să nu-l uităm nici pe ieșeanul Ion Nicolau, care, însă, va trebui să-și perfecționeze blocajul, să folosească mai des eschivele.

Cu toate calitățile sale incontestabile, este necesar ca N. Gîju să-și corecteze loviturile cu brațul stîng și, lucru esențial, să nu neglijeze directa de dreapta, arma sa de bază. La aceeași categorie tinerii Nedelcea și Pometcu pot face progrese mari dacă vor munci cu conștiinciozitate. Tînărul campion al „penelor", Constantin Stanef, este un boxer pe care se poate conta. Cunoscîndu-i ambiția și dorința de a-și îmbogăți arsenalul tehnic, așteptăm de la Stanef succese de prestigiu. Mai cu seamă că nu numără decît 21 de ani. Și nu numai de la el, deoarece la această categorie Ovidiu Gorea și Aurel Simion sînt boxeri care se pot impune pe tărîm internațional.

Și acum, cîteva categorii deficitare. La „semiușoară", singurul care ar putea realiza „ceva" este Bădoi. Dar lipsa de încredere în forțele proprii și mai ales comoditatea la antrenamente îi barează drumul spre progres. I. Dinu, V. Antoniu și V. Silberman sînt pretendenți la... șefia categoriei ușoare. S-o spunem însă deschis: posibilitățile lor, mai cu seamă în mari competiții internaționale, sînt minime. La fel ca și cele ale campionului semimijlociilor, C. Ghiță. Colegul acestuia de categorie, I. Hodoșan, care a realizat o victorie de răsunet la Roma, (l-a învins prin abandon pe Tamulis), recepționează însă prea multe lovituri datorită necunoașterii procedeelor de apărare. Este necesar ca tinerii Cocîrlea și Lazea, reale talente, să fie ajutați îndeaproape pentru a progresa, deoarece ei pot umple întrucîtva „golul" la această categorie.

La „mijlocie-ușoară" situația este mai îngrijorătoare, nici Covaci și nici Emil Constantinescu neîntrunind calitățile unor pugiliști pe care se poate conta. Primul este total deficitar la capitolul tehnică, iar secundul e lipsit de curaj. „Mijlociul" Gh. Chivăr are, fără discuție, calități care-l pot duce pe treptele consacrării. El trebuie însă să-și corecteze neapărat loviturile, deoarece cînd este aproape de adversar lovește cu mănușa deschisă. „Secunzii" săi, Cojocaru și Manole, sînt utili pentru echipa reprezentativă, dar în competiții mari nu ni se pare a avea prea multe șanse. Situație precară este și la categoria semigrea. De la Ion Monea nu se mai poate pretinde prea mult, pregătirea atentă a tinerilor Iancu Anghel și Ion Săliște impunîndu-se fără întîrziere. În sfîrșit, la „grea", Vasile Mariuțan mai poate fi util (după părerea noastră) echipei reprezentative în anumite partide, dar atenția principală a antrenorilor trebuie îndreptată spre tinerii Alexe, Sănătescu și Niculescu, boxeri cu posibilități certe de progres.

Iată deci cum se prezintă situația actuală a fruntașilor boxului, perspectivele lor. Progresul valoric înregistrat în ultimul timp se cere continuat. Este absolut necesar ca tinerelor talente, care s-au afirmat puternic anul acesta în campionatele de juniori (ne gîndim, printre alții, la Mihalcea, Dobrescu, Săliște, Lehăduș, Bucur, Peteanu, Ciubotaru, Rușit, Ivan, Cuțov, Cocîrlea ș.a.) să li se acorde tot sprijinul. Pentru că, pînă la Olimpiada de la München, ei pot progresa enorm...

R. CALARAȘANU

DE CE NU FOLOSIM JUDICIOS ȘI RITMIC FONDURILE?

(Continuare din pag. 1)

acest domeniu se leagă de problema construcțiilor. Din experiență, putem spune că majoritatea lucrărilor se execută în trimestrele III—IV, în loc ca ele să fie eșalonate de-a lungul întregului an. Cauza: noi aflăm abia la începutul anului ce lucrări trebuie să facem în anul respectiv. Pînă întocmim proiectele și obținem aprobări de materiale, timpul trece. *Propun ca încă din august — septembrie să se dea planul de lucrări și cifrele de control pentru anul următor.* Astfel, vom lucra în cunoștință de cauză, evitînd stilul pompieristic. Spre sfîrșitul anului, se știe, întreprinderile constructoare sînt mai aglomerate și de aceea pe noi ne trec pe planul doi.

— Reparația și întreținerea bazelor sportive revine adeseori unor întreprinderi care nu depind de noi — ne-a informat tov. E. Boboc, șeful biroului construcții de la Consiliul regional UCFS Oltenia. Stadionul din Craiova este neîngrijit, gazonul distrus, băncile rupte, panourile căzute. O situație similară — la Corabia, Întreprinderile de gospodărie orășenească (I.G.O.), cărora le aparțin terenurile, nu iau nici o măsură deși, mai ales la Craiova, se realizează venituri suficiente la meciurile de fotbal.

Rămînerile în urmă la acest capitol sînt generate, așadar, de necunoașterea la timp a lucrărilor, de întocmirea tardivă a documentațiilor, de finanțarea uneori întîrziată (valabilă numai pentru tr. I) la care se adaugă însă și lipsa de interes a unor tovarăși, ritmul de melc în întocmirea proiectelor (cauzat la reg. Argeș și de stilul defectuos de muncă al tehnicianului Al. Rădulescu), de tendința de a lăsa lucrurile de azi pe mîine (pînă s-o face vremea frumoasă!), iar în unele raioane, din lipsa unui „proprietar" al bazei sportive, căruia să i se încredințeze spre bună gospodărire fondurile (ca în cazul sălii de sport din Lupeni, al stadionului din Deva etc.).

PROPUNERI... PROPUNERI...

Fiind la capitolul „baze sportive", ne-au preocupat, între altele, și cauzele întîrzierilor în executarea la termen a unor lucrări noi.

Coroborînd părerile unor specialiști și ale unor tovarăși cu munci de răspundere, am ajuns la concluzia că este necesar ca pe plan republican să existe un organ specializat în proiectarea bazelor sportive complexe, a sălilor de sport etc. Specializarea aceasta ar duce la eliminarea greșelilor de proiectare și a „căutărilor" de soluții, care necesită timp pentru un organ nespecializat.

— Neavînd o unitate specializată în executarea unui bazin acoperit — ne-a declarat tov. T. Constantinescu, președintele Consiliului regional UCFS Ploiești — am fost nevoiți să ne adresăm I.S.C.M. Brazi, specializat în construcții din industria petrolieră. Acceptînd lucrarea, constructorul a dat dovadă de bunăvoință dar, evident, i-a trebuit timp să rezolve niște probleme cu totul noi pentru el. Avînd și lucrări de obiective productive, ne-a trecut, normal, pe planul doi. Rezultatul? Lucrarea a întîrziat.

— De cele mai multe ori, întreprinderile de gospodărie orășenească — ne-a spus tov. I. Vlăsceanu — fac doar oficiul de decontare. Proiectul îl întocmim noi și procurarea materialelor ne revine tot nouă, deoarece I.G.O. motivează că nu are specialiști.

O situație similară am găsit la Craiova. Nefiind specializată în lucrări de baze sportive, I.G.O. Craiova a întîrziat lucrul la noul stadion. Proiectul nefiind elaborat de un organ de maximă specializare, a fost depășit cu circa 400 000 lei pentru etapa I, iar unele operațiuni au fost greșit trecute în etapa a II-a. Rezultatul: solicitări de noi fonduri, întîrzieri pînă la primirea lor, ceea ce ar putea duce la compromiterea unor lucrări.

— Poate n-ar fi rău ca pe plan republican unele întreprinderi să se specializeze și în producerea de materiale necesare bazelor sportive în aer liber, pornind de la zgură (neagră și roșie), gradene, bănci, tabele de afișaj etc., și sfîrșind cu instalațiile de iluminat pentru nocturne — a ținut să adauge tov. I. Vlăsceanu.

Evident, o specializare a proiectantului — poate, în unele cazuri, și a constructorului, și a furnizorului de materiale — ar duce la importante economii, în principal de timp.

MOTIVE CARE NU... MOTIVEAZĂ

În majoritatea regiunilor vizitate s-a observat o serioasă rămînere în urmă privind procurarea de echipament și materiale sportive, deși indicația Consiliului General UCFS a fost ca acestea să fie cumpărate în primele luni ale anului. În primul trimestru, regiunea Ploiești a folosit doar 13 la sută din suma planificată, iar regiunea Oltenia 29,3 la sută; regiunea Argeș, pînă la data de 15 iunie, nu cumpărase materiale decît de 16 500 din cei peste 300 000 lei repartizați pe întreg anul, iar regiunea Cluj n-a planificat și n-a cheltuit nici un ban în trimestrul I. Cauze?? Unele obiective, dar și multe subiective.

— Printre cele obiective, ne-a declarat tov. Ion Colceriu, șeful comisiei economice a Consiliului regional UCFS Oltenia — aș cita lipsa de materiale de calitate pentru atletism.

— Materialele sportive puse în vînzare — ne-a relatat tov. Gh. Jula, președintele Consiliului orășenesc UCFS Sibiu — nu sînt totdeauna bune. Tenișii se rup după două antrenamente, tricourile se decolorează repede și devin pestrițe după prima spălare. La pantofii cu cuie se rup cuiele, după cîteva antrenamente. Barele de la paralele, făcute din frasin de categoria 3 și 4 de către C.I.L. Reghin, trebuie schimbate lunar. În asemenea condiții, ce să facem? Să cumpărăm numai de dragul de a cumpăra, de a cheltui banii?

— Mingile de fotbal sînt de proastă calitate — ni s-a spus la clubul Dinamo Pitești. Altfel, cum se poate explica faptul că în două luni s-au rupt aproape 45 de mingi?

— Există și un alt aspect al problemei — a ținut să adauge tov. C. Ioniță, șeful comisiei economice a Consiliului regional UCFS Argeș. Asociațiile, școlile etc. cumpără de regulă prin virament. Dar unele mărfuri — de regulă cele mai deosebite — se vînd cu plata în numerar.

Evident, nu trebuie să cumpărăm doar de dragul de a cumpăra, dar nici să invocăm motive adeseori puțin plauzibile, să pornim de la ideea că toate materialele sportive nu sînt de calitate. Acolo unde a existat preocupare, s-au folosit fondurile în proporție de 100 la sută (reg. București, Brașov etc.). Nu este admisibil să avem bani la bancă, iar sportivii să ducă lipsă de echipament și materiale, așteptînd apariția unor mărfuri indigene sau din import de calitate superioară.

„DURERILE" ACTIVITĂȚII SPORTIVE DE MASĂ

Rămîneri în urmă pe prima jumătate a anului și îndeosebi pe trimestrul I s-au constatat și la activitățile sportive de masă. Firesc, te întrebi: n-au existat asemenea activități în unele raioane, regiuni? Cum se explică, de pildă, faptul că, la acest capitol, regiunea Oltenia n-a folosit nici un ban pe trimestrul I, sau faptul că reg. București a cheltuit doar 2 la sută — adică 638 de lei din cei... 85 000 plan anual?! Cum se explică îndeplinirea — cifră preliminară — numai în proporție de 42 la sută a planului pe întreg semestrul întîi de către regiunea Hunedoara? Pînă la 10 iunie, la regiunea Argeș se cheltuise doar 3 000 lei din cei 40 000 planificați!

Așa stînd lucrurile, de ce să ne mirăm că Spartachiada de iarnă nu s-a desfășurat în condiții bune în unele regiuni, că masele largi ale oamenilor muncii nu sînt suficient antrenate în practicarea sportului? Sute de mii de lei stau nefolosiți. Se așteaptă „Cupa agriculturii", „Cupa S.M.T.", „Spartachiada de vară" etc., pentru a „înghiți" în trimestrul III aceste fonduri. Nu este vorba aici de o oarecare lipsă de interes? Pentru că acolo unde asemenea acțiuni s-au desfășurat, planul s-a îndeplinit 100 la sută (reg. Ploiești, oraș București).

Cunoscînd cele de mai sus, nu ne mai mirăm de faptul că sumele prevăzute la capitolul cheltuieli de propagandă sportivă nu s-au folosit nici ele în proporția cuvenită. Planul pe trimestrul I s-a îndeplinit numai în proporție de 69 la sută în regiunea Oltenia și 28 la sută în regiunea Ploiești. În cazul altor regiuni realizările sînt și mai mici: reg. București 11 la sută, Suceava 10 la sută, Galați 10 la sută, Crișana 5 la sută.

RAMURI DE SPORT VITREGITE

Analiza în amănunt, pe fiecare ramură de sport, a cheltuielilor bugetare scoate în evidență redusa preocupare pentru sportul respectiv, amînarea fără motive a unor competiții etc.

La Consiliul orășenesc UCFS Sibiu, cifrele de plan arată neîndeplinirea cheltuielilor la box și gimnastică. În primul caz se dă vina pe sala necorespunzătoare, care a impus contramandarea unor competiții. Dar la gimnastică, ce explicație există?

Consiliul regional UCFS Craiova nu a cheltuit în trimestrul I nici o sumă pentru gimnastică. Tot aici, la baschet, gimnastică, haltere, lupte, cheltuielile pe primul trimestru au fost sub 50 la sută, urmînd ca pînă la 1 iulie ele să ajungă la 80 la sută. Aceeași situație: la haltere în regiunile Hunedoara, Bacău (16 la sută), Crișana (19 la sută), Dobrogea (22 la sută); la lupte — Maramureș (9 la sută), Ploiești (17 la sută); la box — Ploiești (40 la sută) etc. Am luat îndeosebi sporturile de sală, care se practică, cu precădere, și iarna. Cît privește atletismul, reg. Oltenia nu a prevăzut nimic în trimestrul I, iar reg. Iași a cheltuit doar 1 700 lei din 280 000 plan anual etc.

★

Da, orice s-ar spune: cifrele au graiul lor. Ele atestă preocuparea, dragostea de muncă, entuziasmul celor mai mulți și, în același timp, arată unde s-a cuibărit delăsarea, lipsa de spirit gospodăresc.

Acum, la jumătatea anului, e timpul să reflectăm cu mai mult simț de răspundere la acest grai al cifrelor.